

803

1821-1823. Έγγραφα σχετικά με τον απελευθερωτικό αγώνα του 1821 και τη διοικητική οργάνωση της Λακεδαιμόνος. Μυστράς, Τρίπολη.

Α. Φωτόπουλος, *Οι Γιατράκοι του 1821*. τ. Β' Αρχείο Παναγ. Γιατράκου, Αθήνα 2001, σ. 293-295 αρ. 1, σ. 308-309 αρ. 11, σ. 312-313 αρ. 14, σ. 315-321 αρ. 17-19, σ. 328-332 αρ. 27, σ. 352-353 αρ. 40, σ. 361-369 αρ. 46-49, σ. 387-388 αρ. 55, σ. 396-397 αρ. 61, σ. 401-402 αρ. 64.

ΣΥΣΤΑΣΗ «ΑΔΕΛΦΙΚΟΥ ΔΕΣΜΟΥ» ΜΕΤΑΞΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

1822, 27 Μαΐου

«Ὡς ἐν ὀνόματι τῆς Θεΐας Προνοΐας!

Ὅπου ὦσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῷ ὀνόματί μου, καὶ γὰρ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Μὲ τοῦτο ἠθέλησε νὰ δείξῃ ὁ φιλόφρων Ἰησοῦς τὸ μέγα καλὸν τῆς ἐνώσεως, ὅταν γίνηται μὲ καθαρὰν συνειδήσιν. Μὲ βάσεις τοιαύτας ἀπεφασίσσαμεν νὰ κάμωμεν ἀδελφικὸν δεσμόν, ὅστις θέλει φροντίζει τὸ κοινὸν τῆς πατρίδος συμφέρον. Διὰ τοῦτο κάμνομεν τὸν ἱερὸν τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστewς ὄρκον διὰ νὰ φυλάξωμεν.

Αὐτῶν. Τὰ ἀδελφικὰ ἱερὰ μεταξὺ μας χρὴ ἀδιάσειστα.

Βον. Ὅταν μέλλωμεν νὰ κινήσωμεν τινὰ ὑπόθεσιν, χρεωστοῦμεν εἰς κοινὴν συνέλευσιν νὰ τὴν προβάλωμεν. Ἡ, ἂν δὲν εἴμεθα εἰς ἓνα μέρος, νὰ ἀγροικώμεθα μὲ ἄλλον τρόπον, ὅπου ἡ περίστασις ἤθελε μᾶς ὁδηγήσῃ, καὶ ἀφ' οὗ ἀκριβῶς τὴν ἐρευνήσωμεν, νὰ τὴν ἀποφασίζωμεν καὶ ἐντόνως νὰ τὴν ἐνεργῶμεν.

Γον. Ἀνίσως ἤθελε λάβει χρειαὴν χρηματικὴν κανεῖς ἐξ ἡμῶν, διὰ νὰ κινήσῃ τι πρὸς ὄφελος τῆς Πατρίδος, χρεωστοῦμεν καὶ ἐξ ἰδίων μας νὰ τῷ χορηγῶμεν, ὅσον δυνάμεθα, καὶ ἄλλοθεν νὰ ἐνεργῶμεν νὰ τῷ δίδωνται, καὶ νὰ συνεργῶμεν διὰ νὰ λάβῃ τὸ αἴσιον τέλος.

Πλὴν καὶ τοῦτο μὲ κοινὴν ἀπάντων συναίνεσιν.

Δον. Ἀνίσως ἤθελε λάβει κανεῖς ἐξ ἡμῶν καταδρομὴν, ὑποχρεούμεθα ὅλοι νὰ τὸν ὑπερασπιζώμεθα, καὶ κοινὸν ἐχθρὸν νὰ νομίζωμεν τὸν κατατρέχοντα τὸν ἀδελφόν μας.

Εον. Διὰ νὰ γενῇ ὠφελιμωτέρα ἡ ἐνωσίς μας, χρεωστοῦμεν νὰ φυλάττωμεν τὸν ἱερὸν τοῦτον δεσμόν μυστικόν, καὶ ἀπὸ τὸν πλησιέστερόν μας συγγενῇ, καὶ μόνον ἐκεῖνον νὰ δεχώμεθα εἰς τὴν ἀδελφότητά μας, ὅστις κριθῇ ἄξιος ἀπὸ ὅλους καὶ τὸ μυστικὸν νὰ φυλάξῃ καὶ τὸ Γένος διὰ τῆς ἐνώσεώς του νὰ ὠφελήσῃ.

ζον. Ὅστις ἐξ ἡμῶν ἤθελεν ἀθετήσῃ τὰ ῥηθέντα χρὴ του, κάμνομεν ὄρκον εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα νὰ τὸν παιδεύωμεν μὲ θανάτου ποινὴν, ὡς κοινὸν προδότην καὶ τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς πατρίδος.

Πρὸς τοῦτο ἐγράφησαν τέσσερα ὅμοια, καὶ τὸ ἐν δίδεται πρὸς τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην, τὸ β' πρὸς τὸν Μάρκον Πότζαρη, τὸ γ' πρὸς τὸν Παναγιωτάκην Γιατράκον, τὸ δ' πρὸς τὸν Ἀλεξάκη Βλαχόπουλον, τὰ ὅποια ἔχει χρέος ὁ καθεὶς νὰ ἔχῃ εἰδοποιημένους τοὺς ἀδελφούς τὸ μέρος, ὅπου θέλει ἐναποταμιεύσῃ τὸ ἰδικόν του. Ὅστε, ἂν, φυλάξῃ Κύριος, ἀποθάνῃ κανεὶς, νὰ τὸ λαμβάνωσιν οἱ λοιποὶ καὶ νὰ τὸ ἐναποταμιεύωσι ὅπου κριθῇ, καὶ

ὕποχρεοῦνται νὰ προστατεύωσι τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθανόντος μὲ ζῆλον ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀδελφότητα.

Ἐγράφη τῇ κζ' Μαΐου αὐκβ'

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης
Μάρκο Μπότζαρη
Παναγιώτης Γιατράκος
Ἀλεξάκης Βλαχόπουλος».

ΣΥΣΤΑΣΗ «ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ»

«Ἐπειδὴ ὅλοι ἐξεύρομεν καλῶς, ὅτι οὔτε νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἐμποροῦμεν, οὔτε ἔθνος νὰ γνωρισθῶμεν, διὰ τὸ ὅποιον ἐξ ἀρχῆς ἀποφασίσσαμεν, ἕως νὰ ἀποθάνωμεν, νὰ ἀγωνισθῶμεν, χωρὶς νὰ δυναμωθοῦν οἱ νόμοι μας καὶ ἡ Διοίκησις ἢ ἐπίτροπος τῶν νόμων. Εἴμεθα προσέτι ὅλοι πληροφορημένοι ἀπὸ ὅσα ἐφέτος ἀκολοῦθησαν εἰς τὸ ἔθνος μας, ὅτι ἐξ αἰτίας μερικῶν ὁποῦ ἠθέλησαν νὰ καταπατήσουν τοὺς νόμους καὶ ἐπάθαμεν πολλὰ καὶ εἴμεθα εἰς κίνδυνον νὰ χαθῶμεν, ἂν δὲν ἐδιαφέντευαν τὰ ἱερὰ τοῦ ἔθνους δίκαια οἱ καλοὶ πατριῶται ... Συμφώνως καὶ μὲ μίαν γνώμην ἀποφασίζομεν ἀπὸ τῆς σήμερον ἕως ν' ἀποθάνωμεν νὰ φυλάξωμεν μεταξὺ μας μίαν ἀδελφότητα καὶ ἀληθινὴν συμφωνίαν ...

Α'. Νὰ σεβώμεθα τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν καὶ νὰ ὑπακούωμεν χωρὶς προφασιολογίας εἰς τὰς προσταγὰς τῆς, ν' ἀκολουθῶμεν ὅσα εἶναι διὰ κοινὴν ὠφέλειαν, καὶ ποτὲ νὰ μὴ διακρίνωμεν τὰ πράγματα μὲ πάθη καὶ φιλοπροσωπίες. Ὅταν δὲ ἔλθῃ περίστασις, νὰ διαφεντεύωμεν τοὺς νόμους μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μας ...

Γ'. Ὡς χρέος τῆς ἀδελφότητος, ὅ,τι ὁ ἕνας ἀδελφὸς γνωρίζει ὅτι ἐμπορεῖ νὰ μεγαλώσῃ τὴν ὑπόληψιν κοντὰ εἰς τὸ ἔθνος ἑνὸς ἄλλου ἢ πολλῶν ἀδελφῶν, νὰ προσπαθῇ μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν νὰ τὸ ἐνεργῇ. Ὁμοίως ὁ καθεὶς νὰ ἐνεργῇ διὰ τοὺς ἀδελφοὺς ὅ,τι ἄλλο καλὸν ἐμπορεῖ δι' αὐτούς. Νὰ μὴν βλάβῃ ὅμως τὸ γενικὸν συμφέρον, οὔτε νὰ εἶναι ἐναντίον τῶν νόμων καὶ τῆς θελήσεως τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως ...

Ε'. Ἀνίσως κανεὶς ἀδελφὸς κατατρεχθῇ ἀπὸ κανένα ἢ πειραχθῇ, καὶ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ βοηθηθῇ, νὰ προσκαλῇ τὸν κοντινότερον ἀδελφόν του ἢ ἀδελφούς του, οἵτι δὲ ἀμέσως νὰ δίδουν γρήγορα τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν. Νὰ εἶναι εἰς χρέος ὅμως ὕστερα ἐκεῖνος ὁ ἀδελφός, ὁποῦ θέλει ζητήσῃ τὴν βοήθειαν, νὰ ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ἐπίλοιπους ἀδελφούς, ὅτι δὲν ἔδωκε αὐτὸς καμμίαν αἰτίαν, ἀλλὰ ὅλα τὰ σφάλματα τὰ εἶχεν ἐκεῖνος ὁποῦ τὸν κατέτρεξε, αὐτὴν δὲν τὴν παράστασιν του νὰ τὴν μαρτυρήσῃ καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁποῦ θὰ πάγῃ εἰς βοήθειάν του ...

Ζ'. Ὅποιος ἤθελε παραβῇ καμμίαν ἢ περισσοτέρας ἀπὸ τὰς εἰρημένας συμφωνίας, νὰ τὸν προσκαλοῦν οἱ ἐπίλοιποι ἀδελφοὶ νὰ ἀπολογηθῇ. Καί, ἀφοῦ ἀκούσουν τὴν ἀπολογίαν του κατὰ τὰ σφάλματά του, νὰ τὸν συγχωροῦν ἢ νὰ τὸν ἀναγκάζουν νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἀδελφοὺς μὲ φανερά σημεῖα τῆς μετανοίας του δι' ὅσα ἔσφαλεν. Ἀνίσως δὲ κανεὶς φανερὰ ἀκολουθῇ ἐναντία τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς ἐνώσεώς μας ἢ ξεβγαίνῃ ἀπὸ τὰς ἄνω συμφωνίας, προσκαλούμενος δὲ νὰ ἀπολογηθῇ στέκεται πεισματικῶς εἰς τὴν κακοβουλίαν του, νὰ προσπαθῶμεν ὅλοι διὰ τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως νὰ τοῦ γίνεταί ἡ ἀνάλογος τιμωρία καὶ ἡ ἀνυποληψία ἀπὸ τὸ ἔθνος. Εἰδὲ καὶ τοῦτο δὲν δυνηθῶμεν, νὰ τὸν κατατρέχωμεν ἐσχάτως μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μας, μὲ ὅποιον τρόπον στοχασθῶμεν ...

Τέσσαρα ὅμοια ὑπογράφησαν καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας τὸ μὲν ἓν ...».

